

1. סלימאן
2. סלימאן
3. סלימאן
4. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ז"ר לוטה זלצברגר על-ידי ב"כ עוה"ד בילאל סביחאת ואח' מהמוקד להגנת הפרט רח' אבו עוביידה 4, ירושלים טל': 02-6283555; פקס': 02-6276317

העותרים

נ ג ז

1. המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית
2. מתאם פעולות הממשלה בשטחים על ידי פרקליטות המדינה, משרד המשפטים, ירושלים טלפון: 02-6466965; פקס': 02-6467011

המשיבים

תגובה מטעם המשיבים

1. כהתאם להחלטת כב' השופט מ' מזוז מיום 22.1.15, מתכבדים המשיבים להגיש תגובתם לעתירה, כדלקמן.
 2. עניינה של העתירה בבקשת העותרים 1 – 3 (להלן: "העותרים"), להתיר את כניסתם מאזור יהודה ושומרון (להלן: "האזור"), לשטח מדינת ישראל, לצורך מעבר לרצועת עזה. זאת, לצורך ביקור אחיו של העותר 1, אשר לפי הנטען בעתירה, עבר ביום 15.12.2014 ניתוח לב פתוח והשתלה של עורקים ראשיים בבית החולים "אלשיפאא" ברצועת עזה.
 3. המשיבים יטענו, כי דין העתירה להידחות, בהיעדר עילה להתערב בהחלטה שלא לאשר את מעבר העותרים לרצועת עזה, וזאת על רקע המדיניות לצמצום את מעברם של ישראלים בין ישראל לבין רצועת עזה למקרים הומניטאריים וחריגים בלבד, ומאחר **ובקשת העותרים אינה עומדת בקריטריונים שנקבעו במדיניות לעניין זה ואשר יפורטו בהמשך.**
- כפי שיפורט להלן, מדיניות זו נקבעה בעיקר נוכח פעילותם של ארגוני הטרור הפועלים ברצועת עזה ומאמציהם להוציא לפועל מתקפות ופיגועים כנגד מדינת ישראל ואזרחיה, ולהעביר את תשתיות הטרור הפועלות ברצועת עזה לישראל ולאזור יהודה ושומרון, ובהתאם לסיכון הביטחוני הכבד הנשקף כתוצאה מהתרת תנועה חופשית בין ישראל והרצועה, הן לישראלים המבקרים ברצועה עצמם והן לאזרחי ישראל כולם.

עיקרי העובדות הצריכות לעניין

4. ביום 31.12.2014 התקבלה במנהלת התיאום והקישור בשכם (להלן: "המת"ק"), בקשת העותרים לקבלת היתר כניסה לישראל לצורך מעבר לרצועת עזה לצורך ביקור אחיו של העותר 1.

5. כעולה מן העתירה, בקשה זו הוגשה כשבועיים לאחר המועד שבו נטען כי אחיו של העותר 1 עבר ניתוח. כמו כן, לבקשת העותרים צורף מסמך רפואי מיום 15.12.2014 מכית החולים "שיפא" ברצועת עזה, במסגרתו צוין כי אחיו של העותר 1 סובל מלחץ דם גבוה ועבר ניתוח לב פתוח ומעקפים. עוד עולה ממסמך זה, כי אחיו של העותר 1 זקוק למעקב מעת לעת.

צילום המסמך הרפואי מיום 15.12.2014 צורף לעתירה כנספח ע/1.

6. ביום 5.1.15 וביום 14.1.15 התקבלה פניית העותרים באמצעות העותרת 4 (ר' נספחים ע/2 ו-ע/3 לעתירה).

7. כפי שנפרט בהמשך, בחינת הבקשה לגופת, העלתה כי מצבו הרפואי של אחיו של העותר 1 והבקשה כפי שהוגשה, אינם נכללים בגדרי הקריטריונים שנקבעו לעניין כניסת תושבי האזור לישראל לצורך מעבר לרצועת עזה לשם ביקור קרוב משפחה חולה מקרבה ראשונה. זאת ועוד, העותרת 2 אינה קרובת משפחה מדרגה ראשונה של אחיו של העותר 1, ועל כן אינה עומדת בתנאי הסף לקבלת ההיתר המבוקש. על כן, בהתאם למדיניות האמורה, הוחלט על סירוב הבקשה.

ביום 6.1.15 נמסר לגורמי הקישור הפלסטיני דבר סירוב הבקשה. כמו כן, ביום 25.1.15 שלח קצין פניות הציבור במנהל האזרחי לעותרת 4 מכתב בדבר ההחלטה על סירוב הבקשה.

מש/1 צילום תשובת קצין פניות הציבור לעותרת 4 מצורף ומסומן מש/1.

8. ביום 22.1.15 הוגשה העתירה דנן.

התשתית הנורמטיבית

9. אזור יהודה ושומרון הוכרז כשטח צבאי סגור בצו בדבר שטחים סגורים (אזור הגדה המערבית) (מסי 34), התשכ"ז-1967. לפיכך, תושב איו"ש המבקש לצאת מהאזור נדרש לקבל היתר מאת המפקד הצבאי. היתר זה נדרש בין אם התושב מבקש לצאת לחו"ל, ובין אם הוא מבקש לצאת מאיו"ש לישראל.

10. היתר כניסה לישראל ניתן על ידי המפקד הצבאי לאיו"ש, בהתאם להוראת סעיף 33 לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003, וזאת לצורך ספציפי בעטיו נתבקשה הכניסה. בכל הנוגע לבקשות כניסה לישראל לצורך מעבר לרצועת עזה, בוחן המפקד הצבאי את הבקשה, תוך עריכת איזון בין צרכי התושב לבין צרכי הביטחון של מדינת ישראל, ובהתאם למדיניות המעבר הכללית מישראל ומהאזור לרצועת עזה.
11. כידוע, גם לאחר יציאת כוחות צה"ל מרצועת עזה ממשיכים ארגוני הטרור הפועלים ברצועת עזה בפעילות נגד מדינת ישראל ותושביה, בין היתר, באמצעות ירי תלול-מסלול לעבר שטח ישראל, פיגועים וניסיונות לפגוע באזרחים ובהיילים במעברים שבין הרצועה לישראל, לאורך גדר המערכת ובשטח המדינה.
- נזכיר, כי בחודש יוני 2007 השתלט ארגון הטרור חמא"ס על רצועת עזה, ובעקבות זאת ביום 19.9.2007, הוכרז אזור רצועת עזה כ"יישות עוינת" בהחלטת ועדת השרים לעניין ביטחון לאומי.
- לעניין זה, יבקשו המשיבים להביא מדבריה של כב' הנשיאה כיניש, בבג"ץ 9132/07 אלבסיוני נ' ראש הממשלה (פסק דין מיום 30.1.2008), כדלקמן:
22. לסיים, נשוב ונציין כי רצועת עזה נשלטת על-ידי ארגון טרור רצחני, הפועל ללא לאות לפגיעה במדינת ישראל ובתושביה, ומפז כל כלל אפשרי של המשפט הבינלאומי בפעולותיו האלימות, המופנות ללא אבחנה כלפי אזרחים - גברים, נשים וילדים..."
12. במסגרת העימות המזוין עושים ארגוני הטרור מאמצים להקמת שלוחות חדשות של תשתיות הטרור מעזה בתוך ישראל והאזור וכן להוציא לפועל מתקפות כנגד מדינת ישראל ותושביה. עם מאמצים אלה ממשלת ישראל מבקשת להתמודד, בין היתר, באמצעות מדיניות המצמצמת את התנועות בין רצועת עזה לבין ישראל, ולהיפך.
- ככלל, במסגרת מדיניות זו, לא יותר מעברם של תושבי האזור לרצועת עזה באמצעות כניסה לישראל, אלא במקרים הומניטאריים וחריגים בלבד.
13. מדיניות מצמצמת זו, המפורטת כיום במטמך "מדיניות ונועת אנשים בין מדינת ישראל לרצועת עזה" של מתאם פעולות הממשלה בשטחים, נבחנה לא אחת על ידי בית המשפט הנכבד, ואושרה על ידו. ראו, למשל, בג"ץ 1583/10 אבו חמידה נ' המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית (פורסם באתר הרשות השופטת, 25.3.10), שם ביקשה העותרת, תושבת איו"ש, להתיר את מעברה לרצועת עזה לפרק זמן קצוב, כזי לבקר את בעלה. העתירה נדחתה, וכך נקבע בפסק הדין:

"במהלך הדיון הובהר כי כוונת העותרת 1 לערוך ביקור ברצועת עזה. בעניין זה, כך עולה מתשובת המדינה, ביקור קצוב מועד של תושבי איזור יהודה ושומרון ברצועת עזה מתאפשר אך ורק במקרים חריגים והומניטריים. בנסיבות המיוחדות המתקיימות היום, בכל הקשור לרצועת עזה, החליטה הרשות המוסמכת כי אין להתיר מעבר לצורך ביקורי בני-משפחה, אלא במקרים חריגים. המדיניות האמורה נסמכת על החלטת ממשלה בדבר הטלת מגבלות שונות על רצועת עזה, ועל תנועת אנשים מהרצועה ואליה. החלטה זו נבחנה בעבר בבית-משפט זה ולא נמצאה עילה להתערב בה. כיוון שכך, אין מנוס מדחיית העתירה והיא נדחית ללא צו להוצאות."

כן ראו: בג"ץ 495/12 עזאת נ' שר הבטחון (פורסם בפזאור, 24.9.12); בג"ץ 5952/12 אבו משאיח נ' המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית (פורסם בנבו, 21.3.13); בג"ץ 2748/12 מסלם נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (פורסם באתר הרשות השופטת, 16.4.12); בג"ץ 1892/10 אבו טרזאנה נ' המפקד הצבאי לאיזור הגדה המערבית (פורסם באתר הרשות השופטת, 11.8.10); בג"ץ 5829/09 מנצור נ' המפקד הצבאי (פורסם בנבו, 30.7.09); בג"ץ 4906/10 שריף נ' שר הביטחון (פורסם בנבו, 7.7.10).

מש/2 צילום מסמך המפריט את המדיניות לאישור תנועת אנשים בין מדינת ישראל לרצועת עזה (להלן: "מסמך המדיניות") מצורף ומסומן **מש/2**.

14. בהקשר לענייננו, נקבע במסמך המדיניות כי מעבר תושבי האזור לרצועת עזה, דרך שטח ישראל, יותר אך ורק לצורך ביקור קרוב משפחה מדרגה ראשונה החולה במחלה קשה אשר יש בה חשש לחייו, או כזו המצריכה אשפוז ממושך. כמו כן, גיל החולה נשקל גם כן במסגרת בחינת הבקשה.

15. מדיניות ברורה זו אושרה על ידי בית המשפט הנכבד. בהקשר לנסיבות המקרה שבפנינו, נבקש להפנות לפסק הדין בבג"ץ 1912/12 אקרע נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (פורסם בנבו, 6.6.12), שם ביקש העותר, תושב האזור, לעבור לרצועת עזה לצורך ביקור אחיו, אשר לטענתו עבר התקף לב ונותר בליבו. העתירה נדחתה, וכך נקבע בפסק הדין:

"לא מצאנו עילה להתערבות בהחלטתו של המפקד הצבאי. מתגובת המשיבים עולה כי המדיניות הנוהגת, הנגזרת מהמצב הביטחוני-מדיני הקיים, היא בידול בין האזורים. בהתאם למדיניות זו, רק במקרה חריג שבו מתעורר צורך הומניטארי יתאפשר מעבר מאי"ש לרצועת עזה. נציין כי מדיניות זו נבחנה בעבר על-ידי בית משפט זה ולא נמצאה הצדקה להתערבות בה. במקרה הנוכחי לא התעורר לעת הזו צורך כאמור. לא מדובר במחלה מסכנת חיים או כזו המצריכה אשפוז ממושך, כנדרש על-פי המדיניות הנזכרת. משכך, אין יסוד להתערבותנו בהחלטה כאמור". (ההדגשה הוספה)

עמדת המשיבים

16. כאמור לעיל, במקרה דנן בקשת העותרים נבחנה על-ידי הגורמים המוסמכים, שמצאו כי אין במידע שהוצג לגבי מצבו הרפואי העדכני של אחיו של העותר 1, כדי ללמד על הימצאותו בסכנת חיים כתוצאה מהעיונות שעבר. למעשה, האח שוחרר מבית החולים

לביתו לאחר הניתוח, אינו מאושפז נכון לעת הזו, ונדרש לביקורות עיתיות בלבד. יתר על כן, במסמכים אשר צורפו לבקשה, לא צוינו סיבוכים או גורמים נוספים אשר עשויים להציב את האח בסיכון מיוחד להחמרה במצבו. יצוין גם, כי הבקשה לבקר את אחיו של העותר 1, הוגשה כשבועיים לאחר הניתוח או שחרורו מבית החולים. לפיכך, על אף ההכנה בדבר רצונם של העותרים לבקר את אחיו של העותר 1, הרי שעל **יסוד מצב הדברים בעת הגשת הבקשה**, היא אינה עומדת בקריטריון הרלוונטי בפרק ב' למסמך המדיניות.

17. יצוין, כי ככל שיחול שינוי במצבו הרפואי של אחיו של העותר 1, באפשרותם של העותרים להגיש בקשה מתאימה בעתיד, אשר תגובה במידע רפואי מתאים, אשר תיבחן בשים לב לתנאי המדיניות הנוהגת, לרבות הקריטריונים הרלוונטיים ובכפוף לבדיקה בטחונית.

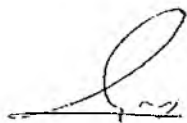
18. נשוב ונדגיש: בעת הנוכחית, לאור המצב הבטחוני, המעבר בין ישראל לרצועת עזה מתאפשר רק במקרים הומניטאריים חריגים, בדגש על מקרים רפואיים דחופים. כאמור לעיל, מדיניות מצמצמת זו נבחנה על ידי בית משפט נכבד זה, אשר בשורה של עתירות לא מצא מקום להתערב בה.

19. בהתאם למדיניות זו, לשיטת הגורמים המוסמכים, מצבו הרפואי של אחיו של העותר 1, כפי שהוצג בבקשה ובמסמך הרפואי הנלווה לה, אינו עולה כעת כדי "מחלה קשה אשר יש בה חשש לחיי החולה או כזו המצריכה אשפוז ממושך", ולפיכך אינו נופל בגדר המקרים החריגים אשר בגינם יותר המעבר.

20. בשולי הדברים יוער, כי בדיקה במערכת הממוחשבת שבידי המשיבים, העלתה כי לעותר 1 אישה, שישה ילדים, ושלושה אחים, אשר על פי הנתונים המצויים במערכת הממוחשבת של המשיבים, כולם תושבי רצועת עזה. לפיכך, ומבלי להקל ראש ברצונם של העותרים לבקר את אחיו של העותר 1, הרי שהוא אינו מחוסר כל משפחה אחרת אשר יכולה לתמוך בו.

21. **לסיכום**, נוכח כל אשר פורט לעיל, המשיבים יטענו כי דין העתירה להידחות, בהיעדר עילה להתערב בהחלטה שלא לאשר את כניסת העותרים לרצועת עזה, באשר לא נפל כל פגם המצדיק התערבות בהחלטה בהתאם למדיניות הנוהגת בהקשר זה.

22. העובדות המפורטות בתגובה זו נתמכות בתצהירו של מאיר הולץ, עוזר מתאמת הבריאות במנהל האזרחי לאזור יהודה ושומרון.

נועם מולה, עו"ד
עוזר לפרקליט המדינת

היום, ט"ו בשבט תשע"ה
4 בפברואר 2015